

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Szymczewska

Protokolant: Magdalena Kuryś-Stoińska

po rozpoznaniu w dniu 01 sierpnia 2019 r. w Wągrowcu

na rozprawie

sprawy z powództwa M. R.

przeciwko małoletniemu M. M. (1) reprezentowanemu przez matkę I. M.

o obniżenie alimentów

1. Zasądza od pozwanego M. R. na rzecz małoletniego powoda M. M. (1) obniżoną rentę alimentacyjną w wysokości po 730,00 zł (siedemset trzydzieści złotych) miesięcznie, płatne z góry do 10 - tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki małoletniego powoda I. M., poczynając od dnia 05.03.2019 r. – i to w miejsce renty alimentacyjnej ustalonej ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Wągrowcu w dniu 02 lutego 2017 r. w sprawie o sygn. III RC 199/16;
2. W pozostałym zakresie powództwo oddała;
3. Odstępuje od obciążenia małoletniego pozwanego obowiązkiem częściowego zwrotu kosztów procesu;
4. Obciąża powoda kosztami procesu w 82,5 % i zasądza od M. R. na rzecz małoletniego M. M. (1) kwotę 740 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sędzia Katarzyna Szymczewska

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 05.03.2019 r. powód M. R. wniósł o obniżenie renty alimentacyjnej obciążającej go na rzecz małoletniego M. M. (1), ustalonej ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w (...) dnia 02.02.2017r. w sprawie sygn. akt III RC 199/16 na kwotę 800 zł miesięcznie do kwoty 400 zł miesięcznie. Jednocześnie złożono wniosek o udzielenie zabezpieczenia powództwa na czas postępowania poprzez zobowiązanie powoda dołożenia w czasie trwania postępowania obniżonej renty alimentacyjnej w kwocie po 400 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu wskazano, że od czasu poprzedniego ustalenia wysokości renty alimentacyjnej znacznie zmieniło się życie i sytuacja powoda, gdyż z dniem 20.01.2018 r. zawarł on związek małżeński z W. R., a dnia (...) urodził się ich wspólny syn - małoletni B. R., na utrzymanie którego niezbędne jest kilkaset złotych miesięcznie. Powód podniósł także, że dotychczas zamieszkiwany przez niego lokal mieszkalny uległ zniszczeniu w pożarze, do którego doszło w połowie września 2018 r. i w związku z tym był on zmuszony wynajmować inne mieszkanie, którego koszty utrzymania oscylują w granicach 1.325 zł miesięcznie tj. kwota najmu – 900 zł i czynsz do wspólnoty – 425 zł + rachunek za energię elektryczną w wysokości średnio 200 zł co dwa miesiące. Nadto spłaca on także kredyty, którymi nie był obciążony w dacie poprzedniego ustalania wysokości renty alimentacyjnej. Dalej w treści pozwu wskazano, że od połowy października 2014 r. M. R. zatrudniony jest w firmie (...) sp. z o.o. w B. na podstawie umowy o pracę na stanowisku pracownik serwisu. W ramach obowiązków zawodowych powód wyjeżdża na delegacje, jednak teraz

planuje z nich zrezygnować, by móc spędzić czas z małoletnim synem, zaś decyzja ta pociągnie za sobą zmniejszenie się jego wynagrodzenia. Obniżą się również dochody żony M. R., gdyż z chwilą urodzenia dziecka rozwiązana została z nią umowa o pracę i obecnie W. R. oczekuje na przyznanie jej zasiłku macierzyńskiego z ZUS, który będzie niższy niż jej dotychczasowe wynagrodzenie. Wreszcie powód podniósł, że w jego opinii koszty utrzymania małoletniego pozwanego obniżyły się, gdyż poprzednio uczęszczał on do prywatnego żłobka, podczas gdy obecnie chodzi do publicznego przedszkola, a nadto małoletni M. spędza teraz więcej czasu z powodem i wtedy to on zaspakaja jego potrzeby. Zdaniem M. R. również matka małoletniego osiąga obecnie większe dochody niż poprzednio.

W odpowiedzi na pozew przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego, reprezentowana przez pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości, oddalenie wniosku o zabezpieczenie oraz zasądzenie od powoda na rzecz małoletniego pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych wskazując, że nie kwestionuje ona faktu zawarcia przez powoda nowego związku małżeńskiego oraz narodzin jego kolejnego dziecka, jednak w jej opinii M. R. decydując się na powiększenie rodziny winien mieć na względzie swoje obciążenie z tytułu obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniego pozwanego oraz liczyć się z tym, że po urodzeniu dziecka jego żona otrzymywać będzie zasiłek macierzyński w kwocie niższej niż jej wynagrodzenie. Matka małoletniego podniosła też, że z dokumentów załączonych do pozwu wynika, iż obecne wynagrodzenie powoda jest o 700 zł brutto miesięcznie wyższe niż podczas poprzedniego ustalania wysokości renty alimentacyjnej, zaś jego decyzja o rezygnacji z delegacji, pociągająca zmniejszenie się jego poborów, nie znajduje uzasadnienia w sytuacji, gdy posiada on na swoim utrzymaniu już dwójkę dzieci. W opinii I. M. na uwzględnienie nie zasługuje też fakt, że powód musi spłacać kredyty, gdyż tego typu obciążenia nie mogą wyprzedzać jego obowiązku alimentacyjnego względem małoletnich dzieci. A choć znana jest jej okoliczność pożaru w domu rodzinnym M. R., to z jej informacji wynika, iż został on już wyremontowany. Nic więc nie stoi na przeszkodzie by powód ponownie tam zamieszkał. Matka małoletniego wskazała nadto, że nie tylko koszty utrzymania jej syna nie zmalały, ale wzrosły co wynika z faktu, że znajduje się w okresie silnego wzrostu, dużo je i wymaga częstej wymiany garderoby, a nadto choć obecnie nie choruje to ze względu na dawne schorzenia, nadal pozostaje pod opieką lekarzy specjalistów. Obecnie średnie miesięczne koszty utrzymania małoletniego M. wynoszą 1.870 zł, w tym: wyżywienie – 500 zł, utrzymanie domu – 350 zł, przedszkole – 220 zł, leki i leczenie – 200 zł, odzież i obuwie – 200 zł, utrzymanie samochodu – 100 zł, rozrywka – 200 zł, pomoce naukowe, zabawki – 100 zł. Wraz z pozwanym zamieszkuje też jego dziadek A. M., który utrzymuje się z emerytury w kwocie 1.040 zł netto miesięcznie. I. M. przyznała, że powód spotyka się z synem dość regularnie, jednak w niepełnym wymiarze godzin i poza lożeniem alimentów, w żaden inny sposób nie uczestniczy finansowo w jego utrzymaniu, zaś głównym i pierwszoplanowym opiekunem małoletniego jest ona sama. Matka pozwanego zatrudniona jest na ½ etatu i otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 855 zł miesięcznie. Pobiera też świadczenie 500+ i dodatek rodzinny w wysokości 47,70 zł miesięcznie.

Postanowieniem z dnia 09.05.2019 r. tut. Sąd udzielił zabezpieczenia roszczenia na czas trwania procesu poprzez zobowiązanie powoda M. R. do uiszczania na rzecz małoletniego pozwanego M. M. (1) tymczasowej obniżonej renty alimentacyjnej w kwocie 700,- zł , w pozostałym zakresie oddalając wniosek o zabezpieczenie.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Małoletni M. M. (1) ur. (...) jest synem I. M. i M. R. pochodzącym z ich nieformalnego związku. Dnia 02.02.2017 r. przed Sądem Rejonowym w (...) rodzice małoletniego pozwanego zawarli ugodę w sprawie o sygn. akt III RC 199/16, na mocy której powód M. R. zobowiązał się łożyć na rzecz swojego syna alimenty w kwocie po 800 zł miesięcznie.

okoliczności bezsporne, nadto ugoda z dnia 02.02.2017 r. sygn. akt III RC 199/16 SR w Wągrowcu /k. 5/

W tamtym czasie małoletni pozwany, który miał wtedy 2 latka, zamieszkiwał wraz z matką, jej rodzicami i dwoma siostrami w domu rodziców I. M.. Chłopiec uczęszczał do prywatnego żłobka, którego koszt wynosił 600 zł miesięcznie, a nadto pozostawał pod opieką ortodonty. Matka małoletniego odbywała staż i z tego tytułu uzyskiwała dochód w wysokości 997,40 zł miesięcznie. Natomiast M. R. zamieszkiwał wraz z rodzicami w mieszkaniu komunalnym i poza małoletnim M. nie posiadał na utrzymaniu innych osób. Powód zatrudniony był w firmie (...) sp. z o.o. jako serwisant i

w ramach obowiązków zawodowych często wyjeżdżał na delegacje, zaś jego średnie wynagrodzenie z okresu 6 miesięcy oscylowało w granicach kwoty 3.150 zł netto miesięcznie.

dowód: dokumenty zgromadzone w aktach sprawy SR w Wągrowcu sygn. III RC 199/16 SR w Wągrowcu

W chwili obecnej małoletni pozwany zamieszkuje wraz z matką i jej ojcem w domu o pow. 180 m², stanowiącym współwłasność I. M. i jej siostry. Dom ten opalany jest węglem, oraz drewnem, a w sezonie zimowym ogrzewana jest w ten sposób również woda, która poza sezonem grzewczym grzana jest przy użyciu prądu. Średni miesięczny koszt ogrzewania wynosi 370 zł, zaś zużycia prądu 135 zł. Pozostałe koszty utrzymania domu to opłata za wodę – 100 zł, gaz butlowy – 50 zł, wywóz odpadów komunalnych – 40 zł, wywóz nieczystości płynnych – 100 zł, TV i Internet – 150 zł. Łączne miesięczne koszty utrzymania domu wynoszą zatem średnio 945 zł. Małoletni pozwany uczęszcza obecnie do Przedszkola Samorządowego im. K. P., gdzie przebywa do godz. 15:00, przy czym placówka czynna jest od godz. 7:00 do 16:00. Tytułem opłaty za wyżywienie, składki i wycieczki przedszkolne I. M. uiszcza każdego miesiąca kwotę ok. 200 zł. Placówka oddalona jest od miejsca zamieszkania chłopca o 4 km, a matka dowozi go do przedszkola samochodem, przy czym robi to przy okazji, gdy sama jedzie do pracy. Samochód który użytkuje I. M. spala średnio 6 l oleju napędowego na 100 km, zaś udział małoletniego w kosztach paliwa to kwota 35 zł miesięcznie. M. M. (1) nie wymaga stosowania specjalistycznej diety, a koszty jego wyżywienia w domu to kwota 300 zł miesięcznie. Chłopiec nie choruje także przewlekłe, a jedynie zapada na sezonowe infekcje i przyjmuje wtedy standardowe leki na przeziębienie, a w razie potrzeby antybiotyki. Nadto z uwagi na problemy z uszami, chłopiec pozostaje pod opieką laryngologa i stosuje krople do uszu. Zaś w związku z problemami skórnymi małoletni korzysta z opieki lekarza dermatologa, a do jego pielęgnacji konieczne jest stosowanie emolientów, w tym olejków do kąpieli i balsamu do ciała. Łączny miesięczny koszt zakupu środków higieny i czystości dla M. to kwota 100 zł. Nadto zaś chłopiec nadal okresowo odbywa wizyty u ortodonta. Z porad wszystkich specjalistów małoletni korzysta średnio co 6 lub 3 miesiące, przy czym wizyty u nich odbywa co do zasady w ramach NFZ. Na zakup leków dla M. oraz pokrycie kosztów jego dojazdu do specjalistów matka małoletniego przeznacza średnio 80 zł miesięcznie. Wydatki na zakup odzieży i obuwia dla M. oscylują w granicach kwoty 100 zł miesięcznie. Nadto chłopiec korzysta z różnego rodzaju rozrywek np. wyjścia do kina, czy na basen. Matka małoletniego zakupuje też dla niego zabawki. Na wszystkie te wydatki I. M. przeznacza średnio 40 zł miesięcznie. Koszt wypoczynku wakacyjnego dziecka wynosi natomiast średnio 60 zł miesięcznie.

dowód: potwierdzenia przelewów /k. 72-77/, zeznania I. M. /k. 98, 100-koperta, 140, 141-koperta/, M. M. (3) /k. 139, 141-koperta/

Matka małoletniego pozwanego zatrudniona jest obecnie na podstawie umowy o pracę na stanowisku sprzedawca w wymiarze 1/2 pełnego wymiaru czasu pracy w Zakładzie Handlowym (...), w godzinach od 09:00 do 13:00 lub od 11:00 do 15:00. Pracując na pełen etat matka małoletniego kończyłaby pracę najpóźniej o godz. 17:30. Tytułem wynagrodzenia I. M. otrzymuje kwotę 855,39 zł netto miesięcznie. Nadto na rzecz syna pobiera ona zasiłek rodzinny w kwocie 76,70 zł miesięcznie oraz świadczenie wychowawcze 500+ w wysokości 500 zł miesięcznie. Często też korzysta z pomocy finansowej starszej siostry, która przekazuje jej drobne kwoty np. na opłacenie rachunków domowych, przy czym takie sytuacje mają miejsce zazwyczaj wtedy, gdy małoletni pozwany zachoruje lub gdy I. M. musi ponieść inne niespodziewane wydatki.

dowód: kopia zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach /k. 71/, kopia decyzji MOPS /k. 78-81/, zeznania I. M. /k. 98, 100-koperta, 140, 141-koperta/, M. M. (3) /k. 139, 141-koperta/

Ojciec I. M. ma 68 lat i przebywa w domu. Dziadek małoletniego pozwanego pobiera emeryturę w kwocie około 1.000 zł. Nie wymaga on stałej opieki ani pomocy w codziennym funkcjonowaniu, jednak choruje na nadciśnienie.

dowód: zeznania I. M. /k. 98, 100-koperta, 140, 141-koperta/, M. M. (3) /k. 139, 141-koperta/

Obecnie M. R. zamieszkuje wraz z żoną W. R. oraz ich wspólnym małoletnim synem B. R. ur. (...) w (...) w wynajmowanym mieszkaniu o pow. 63,99 m² i z tego tytułu uiszcza on czynsz najmu w wysokości 900 zł miesięcznie,

opłatę za czynsz do wspólnoty, zużycie wody i wywóz odpadów komunalnych w łącznej kwocie 425 zł miesięcznie, koszty zużycia energii elektrycznej w wysokości średnio 150 zł miesięcznie, opłata za TV, Internet – 70 zł miesięcznie oraz rata pożyczki na zakup sprzętu AGD do mieszkania – około 110 zł. Lokal komunalny który M. R. zajmował wcześniej wraz ze swoimi rodzicami, siostrą oraz żoną W. R. uległ zniszczeniu w pożarze, do którego doszło w 2018 r. Po renowacji mieszkania Urząd Miasta i Gminy (...) ponownie przekazał je do użytkowania rodzicom powoda i jego siostrze, przy czym lokal ten został zmniejszony o pokój na poddaszu, który wcześniej zamieszkiwany był przez M. R. oraz jego żonę, i obecnie jego pow. wynosi 34,90 m². W okresie gdy zamieszkiwali oni z rodzicami powoda, głównym najemcą lokalu była matka M. R., zaś sam powód i jego żona dokładali się do kosztów utrzymania lokalu kwotą około 200 zł miesięcznie. Powód i jego żona dowiadywali się w Urzędzie Miasta i Gminy (...) o możliwość wynajęcia lokalu komunalnego, jednak uzyskiwali informację, że ze względu na zbyt wysokie dochody nie przysługuje im prawo do takiego lokalu.

dowód: kopia odpisu aktu urodzenia /k. 18/, kopia odpisu aktu małżeństwa /k. 19/, kopia umowy najmu i aneksu /k. 20-22, 91-93, 94/, potwierdzenia przelewów /k. 23-30/, informacja z (...) /k. 129/, zeznania M. R. /k. 97-98, 100-koperta, 139, 141-koperta/, W. R. /k. 139, 141-koperta/

Powód nie choruje przewlekłe, nie przyjmuje na stałe żadnych leków, nie ma też żadnych szczególnych wymagań w zakresie żywienia, środków higieny i czystości czy odzieży, zaś na zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb niezbędne są każdego miesiąca kwoty: 500 zł – wyżywienie, 100 zł – zakup odzieży i obuwia, 40 zł – leki i leczenie, 60 zł – środki higieny i czystości oraz telefon – 30 zł. Nadto każdego miesiąca M. R. przeznaczą kwotę około 320 zł na pokrycie kosztów dojazdu do pracy oraz średnio około 60 zł na realizację kontraktów z małoletnim synem M., w tym na zakup słodczy, zabawek itp.

dowód: zeznania M. R. /k. 97-98, 100-koperta, 139, 141-koperta/, W. R. /k. 139, 141-koperta/

M. R. nadal zatrudniony jest w firmie (...) sp. z o.o. w B., na stanowisku pracownik obsługi techniczno-serwisowej, i z tego tytułu otrzymuje zmienne wynagrodzenie w wysokości od 3.300 zł netto do 4.000 zł netto.

dowód: kopia umowy o pracę /k. 10/, porozumienie zmieniające /k. 12/, karta stanowiska pracy /k. 13-14/, potwierdzenia przelewów /k. 15-17, 88-90/, zaświadczenie /k. 87/, zeznania M. R. /k. 97-98, 100-koperta, 139, 141-koperta/, W. R. /k. 139, 141-koperta/

W. R. zatrudniona była na podstawie umowy o pracę na czas określony w firmie (...) sp. z o.o. w P., gdzie pracowała na pełen etat, na stanowisku operatora maszyn, otrzymując z tego tytułu zmienne wynagrodzenie w kwocie od 2.200 zł do 2.300 zł netto miesięcznie. Umowa ta uległa rozwiązaniu z dniem porodu tj. 31.01.2019 r. i obecnie utrzymuje się ona z zasiłku macierzyńskiego, który od września 2019 r. wynosić będzie około 1.400 zł miesięcznie, przy czym świadczenie to pobierać będzie do stycznia 2020 r., po czym planuje powrócić do pracy na 1/2 etatu. Nadto W. R. złożyła wniosek o świadczenie wychowawcze 500 +.

dowód: kopia świadectwa pracy /k. 11/, zaświadczenie z ZUS /k. 96/, wykaz przekazanych świadczeń z ZUS /k. 136-137/, zeznania M. R. /k. 97-98, 100-koperta, 139, 141-koperta/, W. R. /k. 139, 141-koperta/

Żona powoda nie choruje przewlekłe i nie przyjmuje na stałe żadnych leków, jednak nadal karmi ich małoletniego syna piersią i w związku z tym przyjmuje suplementy w postaci witamin. Łączne wydatki na witaminy, leki i leczenie W. R. wynoszą zaś 100 zł miesięcznie. Na zaspokojenie pozostałych jej usprawiedliwionych potrzeb niezbędne są każdego miesiąca kwoty 500 zł – wyżywienie, 100 zł – zakup odzieży i obuwia, 60 zł – środki higieny i czystości oraz telefon – 30 zł.

dowód: zeznania M. R. /k. 97-98, 100-koperta, 139, 141-koperta/, W. R. /k. 139, 141-koperta/

Małoletni syn powoda i jego żony – B. R. nadal karmiony jest mlekiem matki, jednak do jego diety wprowadzane są już posiłki stałe w postaci kaszek i obiadów oraz deserów ze słoiczka i na ten cel rodzice małoletniego przeznaczają kwotę

200 zł miesięcznie. Chłopiec zużywa średnio jedną paczkę pampersów na tydzień. Zazwyczaj W. R. zakupuje dla niego pieluszki tańszych marek, jednak w okresie letnim z uwagi na jego wrażliwą skórę stosuje pieluszki marki P., przy czym zawsze stara się kupować je w promocji. Do pielęgnacji małego konieczne jest także stosowanie emolientów. Łączny koszt zakup kosmetyków, pieluch oraz pozostałych środków higieny i czystości dla chłopca to kwota 300 zł. Również kupując odzież dla małego B., W. R. wybiera ubrania tańszych marek lub te które dostępne są akurat w promocji i na ten cel nie przeznaczają więcej niż 100 zł miesięcznie. Średni miesięczny koszt zakupu leków dla chłopca oscyluje w granicach kwoty 60 zł miesięcznie, gdyż co do zasady mały B. nie choruje przewlekle, podawana mu jest jednak witaminę D, oraz leki D. i I., a nadto okazjonalnie także C.. Na zakup zabawek dla małego oraz akcesoriów dla niemowląt rodzice chłopca przeznaczają zaś kwotę około 50 zł miesięcznie.

dowód: zeznania M. R. /k. 97-98, 100-koperta, 139, 141-koperta/, W. R. /k. 139, 141-koperta/

M. R. oraz jego żona i mały syn nie korzystają co do zasady z odpłatnych form rozrywki i nie wyjeżdżają na wakacje, a jedynie okazjonalnie udają się w odwiedziny do rodziny, przy czym ostatnio na ten cel ponieśli wydatek w wysokości ok. 750 zł, w tym koszty paliwa.

dowód: zeznania M. R. /k. 97-98, 100-koperta, 139, 141-koperta/, W. R. /k. 139, 141-koperta/

Powód realizuje kontakty z małym M. tak jak wynika to z zawartych w tym zakresie ustaleń, nie zawsze jednak mały chce z nim jechać do jego miejsca zamieszkania. W takich sytuacjach M. R. zawsze zostaje z synem i spędza kilka godzin na zabawie z nim, a następnie odjeżdża.

dowód: zeznania I. M. /k. 98, 100-koperta, 140, 141-koperta/, B. R. /k. 97-98, 100-koperta, 139, 141-koperta/, W. R. /k. 139, 141-koperta/

Powyższe okoliczności Sąd ustalił w oparciu o wymienione dowody z dokumentów oraz zeznania stron.

Na wstępie, przed omówieniem oceny zeznań stron należy zauważyć, że choć zasadniczo zgodnie z art. 299 k.p.c. dowód z przesłuchania stron winien mieć charakter jedynie pomocniczy, to specyfika spraw alimentacyjnych czyni dowody z dokumentów oraz zeznań stron zdecydowanie pierwszoplanowymi. Zwykle głównie same strony, a nie osoby postronne są zorientowane w skali życiowych potrzeb i wydatków ponoszonych na ich pokrycie. Również przy ocenie zeznań stron większe znaczenie niż w sprawach innego typu ma ich weryfikacja przez pryzmat doświadczenia życiowego. To oznacza, że Sąd analizuje zeznania stron w aspekcie przeciętnej wysokości podstawowych kosztów utrzymania osób dorosłych i dzieci w różnym wieku, znanej Sądowi w oparciu o własne doświadczenie życiowe, z doświadczenia związanego z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych oraz z uwagi na posiadanie powszechnie dostępnej wiedzy o cenach popularnych produktów i usług.

Mając powyższe na uwadze, Sąd co do zasady ocenił zeznania powoda M. R. za wiarygodne, były one bowiem jasne i szczerze, a nadto znalazły potwierdzenie w pozostałym zebranym w toku postępowania materiale dowodowym. W szczególności za niebudzące wątpliwości Sąd uznał deklaracje powoda co do podejmowania przez niego starań w celu prawidłowej realizacji kontaktów z małym M. oraz ponoszenia przez niego kosztów realizacji tych kontaktów w postaci zakupu zabawek i słodczy. Należy bowiem wskazać, że okoliczności te zostały co do zasady potwierdzone przez matkę małego pozwanego, a także przez żonę powoda. Wiarygodne były w ocenie Sądu również zeznania M. R. co do wysokości osiągniętych przez niego zarobków i ich składników. Zwłaszcza w części w jakiej wskazał on, że ilość delegacji na które w ciągu miesiąca wyjeżdża ma co prawda wpływ na wysokość jego miesięcznego dochodu jednak co do zasady ograniczony. Wreszcie za przekonujące uznał Sąd deklaracje powoda co do faktu, że dochody jakie osiąga on sam i jego żona są zwykle wystarczające na pokrycie ich usprawiedliwionych potrzeb oraz że z uwagi na zbyt wysokie dochody nie przysługuje mu prawo do lokalu komunalnego. Przy czym wskazać należy, że ustalając wysokość kosztów utrzymania mieszkania zajmowanego przez powoda i jego żonę oraz syna, a także rozmiar wydatków jakie w jego rodzinie ponoszone są na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb jej członków, Sąd za podstawę przyjął dowody w postaci stosownych dokumentów, załączonych do akt sprawy, a przede wszystkim zaś zeznania W. R.. W

toku przeprowadzonych w sprawie rozpraw powód sam bowiem wskazywał, że w ich domu to W. R. zarządza budżetem domowym, opłaca rachunki i robi zakupy.

Co do zasady Sąd dał wiarę zeznaniom I. R. w przeważającej części, przy czym w zakresie w jakim dotyczyły one wysokości kosztów utrzymania zajmowanego przez nią domu, w szczególności wydatków na ogrzewanie oraz opłacenie zużycia energii elektrycznej, a nie popartych dowodami w postaci rachunków czy faktur, Sąd zweryfikował je na podstawie zeznań złożonych na te okoliczność przez świadka M. M. (3), która w toku rozprawy z dnia 09.05.2019 r. wskazała, że czasami sama opłaca niektóre rachunki za dom, więc orientuje się w ich wysokości. Za przekonujące uznać należało natomiast deklaracje I. M. co do konieczności korzystania przez nią z pomocy finansowej siostry M. M. (3), która taką okoliczność również potwierdziła w swych zeznaniach. Przy czym Sąd miał na uwadze, że co do zasady są to raczej okazjonalne pożyczki, udzielane matce małoletniego pozwanego w przypadku wystąpienia niespodziewanych czy nadprogramowych wydatków. Niemniej mając na uwadze konieczność korzystania przez I. M. z takiej formy pomocy, nawet okazjonalnie, Sąd uznał za zawyżone deklarowane przez nią wydatki na wyżywienie małoletniego pozwanego w domu w wysokości 500 zł, tym bardziej, że chłopiec korzysta już z pełnego wyżywienia w przedszkolu oraz na zapewnienie mu rozrywki w łącznej kwocie około 180 zł miesięcznie. Mając zaś na uwadze wiek małoletniego, jego potrzeby oraz stopę życiową jego matki, ostatecznie wydatki te ustalił na kwoty odpowiednio 300 zł i 40 zł miesięcznie. W opinii Sądu matka małoletniego przeszacowała także wydatki na zakup emolientów dla niego. Powszechnie bowiem wiadomo, że produkty typu płyny czy olejki do kąpieli oraz balsamy i kremy dostępne są w opakowaniach, które wystarczają na okres dłuższy niż 1 miesiąc i w związku z tym nie ma potrzeby tak częstego ich kupowania. Dlatego wydatek ten ustalono na kwotę maksymalnie 100 zł miesięcznie.

Co do zasady zeznania świadków M. M. (3) i W. R. nie wzbudziły większych wątpliwości Sądu. Choć bowiem obydwie one są osobami bliskimi dla jednej bądź drugiej strony postępowania, to jednak ich wypowiedzi były jasne, logiczne i szczerze. Nadto zaś Sąd miał na uwadze, że okoliczności przedstawiane przez tych świadków były im znane osobiście.

Natomiast zeznania świadka A. R. Sąd uznał za pozostające bez większego znaczenia dla istoty sprawy. W toku rozprawy z dnia 09.05.2019 r. świadek sama bowiem wskazała, że poza wysokością czynszu najmu lokalu mieszkalnego zajmowanego przez powoda i jego rodzinę, nie posiada ona żadnych bliższych informacji na temat jego sytuacji finansowej.

Autentyczność przedstawionych przez stronę powodową i pozwanego oraz zgromadzonych dokumentów nie była kwestionowana przez strony, jak również nie wywołała żadnych uzasadnionych wątpliwości Sądu co do ich prawdziwości. Zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowiły one dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenie zawarte w ich treści. Fakt niekwestionowania przez strony treści kserokopii dokumentów znajdujących się w aktach sprawy pozwolił nadto na potraktowanie tychże kserokopii jako dowodów pośrednich istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej. Do sprawy przedłożono również informacje udzielone przez Powiatowe Urzędy Pracy w W., C., P. i P., a także przez Urząd miasta i Gminy (...). Jako dokumenty urzędowe zgodnie z dyspozycją art. 244 § 1 i 2 k.p.c. stanowiły dowód tego, co zostało w nich w sposób urzędowy zaświadczone.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie, jednakże jedynie w niewielkiej części.

Podstawą roszczenia powoda jest art. 138 k.r.o., zgodnie z którym zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego można żądać jedynie w razie zmiany stosunków. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokojenia potrzeb własnymi siłami. Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 k.r.o. należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowe i majątkowe stron oraz usprawiedliwione potrzeby uprawnionego. Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci wynika z art. 133 § 1 k.r.o., w myśl którego rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z

majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie zaś z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiedni do jego wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie. Oznacza to, że im wyższy standard życia rodziców tym na wyższym poziomie powinni oni zaspokajać potrzeby dzieci i gwarantować zaspokojenie nie tylko potrzeb podstawowych, ale i potrzeb na wyższym poziomie. Ponadto ustawodawca w § 2 art. 135 k.r.o. przewidział możliwość wykonania obowiązku alimentacyjnego w całości lub części względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie także poprzez osobiste starania o jego utrzymanie lub wychowanie. W tym wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (por. teza IV i VII uchw. SN z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988r., nr 4, poz. 42 oraz orz. SN z 10.10.1969 r. III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

W przypadku opóźnienia w zapłacie przez zobowiązanego świadczeń alimentacyjnych na rzecz uprawnionego, temu ostatniemu przysługuje nadto roszczenie o odsetki ustawowe za opóźnienie w oparciu o art. 481 § 1 i 2 k.c.

W niniejszej sprawie Sąd zważył, że od czasu poprzedniego ustalenia wysokości alimentów obciążających powoda M. R. na rzecz małoletniego pozwanego M. M. (1) upłynęły już ponad 2 lata. W tym czasie sytuacja życiowa powoda uległa istotnej zmianie. Jak bowiem ustalono, dnia 20.01.2018 r. M. R. zawarł związek małżeński z W. R., a dnia (...) urodził się kolejny syn powoda – małoletni B. R., pochodzący z tego związku. Nadto zaś w październiku 2018 r. powód i jego żona wynajęli lokal mieszkalny położony w (...) i związku z tym znacząco wzrosły koszty związane z zaspokojeniem potrzeb mieszkaniowych powoda i jego rodziny. Wszystkie te okoliczności uzasadniają zaś w opinii Sądu zmianę wysokości obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletniego M. M. (1), jednak nie w takim stopniu w jakim dochodził tego M. R..

Na pełne zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb powoda niezbędna jest bowiem każdego miesiąca kwota 1.930 zł miesięcznie, w tym: udział w kosztach mieszkania – 820 zł, wyżywienie – 500 zł, zakup odzieży i obuwia – 100 zł, leki i leczenie – 40 zł, środki higieny i czystości – 60 zł, telefon – 30 zł, dojazdy do pracy – 320 zł oraz realizacja kontaktów z małoletnim synem M. – 60 zł. Wszystkie te wydatki, Sąd ustalił w oparciu o dowody zgromadzone w toku postępowania, w szczególności zaś w oparciu o zeznania W. R., która jak już wyżej wskazano, będąc osobą zarządzającą finansami w rodzinie powoda, najbardziej orientuje się w ich wysokości. Niewątpliwie największym z nich jest zaś utrzymanie mieszkania. Jak już jednak wskazano w treści uzasadnienia postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia roszczenia, wydanego dnia 09.05.2019 r., wydatek ten wzrósł z przyczyn niezawinionych przez powoda. Lokal komunalny w S. W.. który poprzednio zamieszkiwał on wraz rodzicami, siostrą i swoją żoną uległ bowiem pożarowi. W związku z tym M. R. zmuszony był poszukać innego lokalu dla siebie i swojej żony, gdyż zgodnie z art. 27 k.r.o., ma on obowiązek zaspokajać potrzeby swojej rodziny, w tym również mieszkaniowe. Ze względu na wysokość osiąganych przez siebie dochodów M. R. nie kwalifikował się jednak do uzyskania mieszkania gminnego i zmuszony był wynająć mieszkanie na wolnym rynku. Lokal ten położony jest w (...) i ma powierzchnię ok. 64 m², a koszty jego utrzymania wynoszą około 1.540 zł miesięcznie. Nadto M. R. spłaca także kredyt zaciągnięty na zakup sprzętów do mieszkania w wysokości – 110 zł miesięcznie. Choć zaś co do zasady zobowiązania kredytowe nie powinny wyprzedzać obowiązku alimentacyjnego, to w tym przypadku Sąd uznał, że ponoszenie wydatku z tego tytułu uzasadnione jest koniecznością zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych powoda i jego rodziny, podobnie jak ponoszenie samych kosztów najmu. Sąd zważył przy tym, że lokal w S. W.. został wyremontowany i oddany do użytku, jednak jego powierzchnia znacząco zmniejszyła się tj. z 54 m² do niespełna 35 m². Skoro zaś małoletni pozwany zamieszkuje wraz z matką i jej ojcem w domu o pow. 180 m², to rozpatrując sytuację mieszkaniową powoda przez pryzmat zasady równej stopy życiowej, należy stwierdzić, że wynajem przez M. R. mieszkania nawet na wolnym rynku i ponoszenie przez niego kosztów z tego tytułu zasługuje na uwzględnienie do kategorii wydatków na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb.

Co do pozostałych kosztów utrzymania M. R., to Sąd ustalając ich wysokość miał na uwadze, że powód nie choruje przewlekłe, nie wymaga stałej opieki lekarskiej czy też przyjmowania leków, nie wymaga nadto ani stosowania specjalistycznej diety ani też specjalnych środków higieny i czystości czy też odzieży lub obuwia. Wreszcie zaś zeznania M. R. i W. R. na okoliczność wysokości ich usprawiedliwionych potrzeb m.in. kosztów zakupu odzieży i obuwia, środków higieny i czystości czy wyżywienia, Sąd analizował w relacji do dochodów jego i małżonki, przez pryzmat zasady równej stopy życiowej, którą zastosowano zarówno w stosunku do członków rodziny M. R. jak i w stosunku do małoletniego pozwanego.

Poza zaspakajaniem własnych usprawiedliwionych potrzeb, M. R. zobowiązany jest również do łożenia na utrzymanie drugiego małoletniego syna, pochodzącego z jego małżeństwa z W. R.. W toku niniejszego postępowania ustalono, że co do zasady małoletni B. R. karmiony jest mlekiem matki, jednak rodzice wprowadzają już do jego menu posiłki stałe np. kaszki czy obiady. Nadto chłopiec zużywa około 1 paczki pampersów na tydzień, a do jego pielęgnacji używać trzeba emolientów. Wreszcie zaś małoletni nie choruje przewlekłe, jedna przyjmuje na stałe witaminy i suplementy. Zatem na pełne zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego B. R. niezbędna jest każdego miesiąca kwota 710 zł, w tym wyżywienie – 200 zł, kosmetyki, pieluchy oraz pozostałe środki higieny i czystości – 300 zł, odzież i obuwiu – 100 zł, leki i leczenie – 60 zł oraz zabawki i akcesoria dla niemowląt – 50 zł. Wobec faktu, że swój obowiązek alimentacyjny względem tego syna M. R. realizuje częściowo poprzez dokładanie osobistych starań o jego wychowanie, koszty te obciążają go jedynie w połowie. W pozostałym zakresie winna je bowiem ponosić matka dziecka.

Wreszcie wskazać należy, że zawarcie przez powoda związku małżeńskiego zrodziło po jego stronie obowiązek przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny o którym mowa w art. 27 krio. W myśl tego przepisu powód zobowiązany jest zapewnić zbliżony do swojego poziom życia całej swojej rodzinie, w tym również żonie. Mając na uwadze tę okoliczność jak i fakt, że W. R., podobnie jak powód, jest osobą zdrową i nie ma specjalnych wymagań żywieniowych czy innych, Sąd ustalił, że miesięczny koszt jej utrzymania wynosi 1.630 zł, w tym: udział w kosztach mieszkania – 820 zł, wyżywienie – 500 zł, odzież i obuwiu- 100 zł, środki higieny i czystości – 60 zł oraz telefon – 30 zł. Nadto Sąd zważył, że żona powoda nadal karmi małoletniego syna B. i w związku z tym uwzględnił w kosztach jej utrzymania wydatki na leki i suplementy diety w kwocie 100 zł miesięcznie.

Na zaspokojenie wszystkich usprawiedliwionych potrzeb powoda i jego rodziny niezbędna jest zatem każdego miesiąca kwota 4.270 zł (1.930 zł + 1.630 zł + 710 zł).

Jest oczywiste, że powód, będąc świadomy ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem dwójki dzieci winien w pełni wykorzystać swoje możliwości zarobkowe i majątkowe oraz w sposób odpowiedni gospodarować posiadanymi środkami, tak aby w pierwszej kolejności zabezpieczyć usprawiedliwione potrzeby dzieci a dopiero następnie zaspokajać własne, w zakresie w jakim przekraczają usprawiedliwione. Nadto zaznaczyć należy, iż obowiązek łożenia na zaspokojenie potrzeb dzieci jest obowiązkiem szczególnym, którego realizacja powinna wyprzedzać wszelkie inne zobowiązania, czemu ustawodawca niejednokrotnie dał wyraz w przepisach. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą dzieci mają w każdej sytuacji prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Oznacza to, iż oboje rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne, w których sami żyją (por .uch. SN z 16.12.1987 - III CZP 81/86 - OSNC 1988, z. 4 poz. 42). Przy czym zawsze górną granicą wysokości obowiązku alimentacyjnego osoby zobowiązanej są jej możliwości zarobkowe i majątkowe, nawet jeżeli w tych granicach nie można zaspokoić wszystkich potrzeb osoby uprawnionej do alimentacji.

Jak ustalono powód M. R. nadal zatrudniony jest w firmie (...) Sp. z o.o. na stanowisku pracownik obsługi techniczno-serwisowej, i z tego tytułu otrzymuje zmienne wynagrodzenie, zależne m.in. od ilości delegacji na które wyjeżdża w danym miesiącu oraz od liczby przepracowanych godzin, które stanowi jedyne źródło utrzymania powoda. Mając zaś na uwadze, że tytułem pracy M. R. uzyskuje od 3.300 zł netto do 4.000 zł netto, Sąd uznał, że możliwości zarobkowe powoda w rozumieniu art. 135 § 1 krio oscylują w granicach kwoty średnio 3.600 – 3.700 zł netto miesięcznie.

Jak wskazano wcześniej w myśl art. 27 krio każdy z małżonków zobowiązany jest w miarę swoich możliwości przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą razem założyli. Sad przeanalizował zatem także możliwości

zarobkowe W. R.. Jak ustalono w chwili obecnej jej wynosi około 1.400 zł miesięcznie. Od lutego 2019 r. żona powoda pobiera bowiem zasiłek macierzyński z ZUS. Choć zaś początkowo kwota zasiłku stanowiła równowartość 100% wynagrodzenia jakie pobierała ona będąc zatrudnioną w firmie (...) Sp. z o.o. i wynosiła około 2.200 zł miesięcznie, to od sierpnia 2019 r. świadczenie to wynosić będzie 60% wynagrodzenia. Prawo do zasiłku macierzyńskiego przysługuje żonie powoda do końca stycznia 2020r., po utracie które planuje ona powrócić do pracy.

Z powyższego wynika zatem, że na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb swojej rodziny M. R. i jego żona dysponują każdego miesiąca kwotą około 5.000 zł.

W dalszej kolejności Sąd rozważył argument strony powodowej jakoby w istotny sposób zmniejszyły się koszty utrzymania małoletniego pozwanego i przeanalizował obecną jego sytuację, w efekcie stwierdzając, że faktycznie od chwili poprzedniego ustalania obowiązku alimentacyjnego jaki obciąża na jego rzecz powoda, nastąpiły w niej pewne zmiany. Małoletni pozwany uczęszcza bowiem aktualnie do państwowego przedszkola, zaś związany z tym wydatek wynosi średnio 200 zł miesięcznie (w tym wyżywienie), podczas gdy poprzednio chodził on do prywatnego żłobka w którym chesne wynosiło 600 zł miesięcznie. W toku postępowania Sąd stwierdził jednak, że również argumenty strony pozwanej dotyczące wzrostu innych kosztów utrzymania chłopca, wynikającego zarówno z naturalnego wzrostu potrzeb małoletniego jak i spowodowanego podwyżką cen popularnych towarów i usług, także nie były całkowicie bezpodstawne. Przede wszystkim wskazać należy, że wzrósł udział małoletniego pozwanego w utrzymaniu domu i obecnie wynosi on ok. 310 zł miesięcznie. Jak bowiem ustalono, małoletni M. zamieszkuje teraz tylko z matką i jej ojcem, a na utrzymanie zajmowanego przez nich domu niezbędna jest kwota około 940 zł. Zmianie uległy także koszty zaspokojenia innych potrzeb M., przy czym okoliczności którymi Sąd kierował się ustalając wysokość poszczególnych z nich wskazano we wcześniejszej części tego uzasadnienia. W tym miejscu wskazać tylko należy, że obecnie wydatki na wyżywienie małoletniego pozwanego w domu wynoszą obecnie 300 zł miesięcznie, na zakup odzieży i obuwia – 100 zł, na emolienty i pozostałe środki higieny i czystości – 100 zł, na leki, wizyty lekarskie i dojazdy do lekarzy – 80 zł, na rozrywkę i wypoczynek wakacyjny – 100 zł, zaś na dojazdy do przedszkola – 35 zł. Zaznaczyć przy tym trzeba, że szacując te wydatki Sąd również miał na uwadze zasadę równej stopy życiowej i to nie tylko w stosunku do powoda, ale też w stosunku do jego drugiego małoletniego syna – B..

Sąd uwzględnił przy tym, że co do zasady sam fakt przyjscia na świat kolejnego dziecka zobowiązanego do alimentacji nie może stanowić podstawy do obniżenia renty alimentacyjnej na rzecz uprawnionego. Zasada równej stopy życiowej nie daje bowiem podstaw do uszczuplenia kosztów utrzymania i wychowania jednych małoletnich kosztem pozostałych, tylko z tej przyczyny, że spowodują one obniżenie standardu życiowego tych małoletnich. Zgodnie jednak z przepisami kodeksu rodzinnego i opiekuńczego powód obowiązany jestłożyć na swoje małoletnie dzieci alimenty z jednej strony odpowiadające jego możliwościom zarobkowym, a z drugiej strony uwzględniające indywidualne usprawiedliwione potrzeby każdego z dzieci. Z tych względów Sąd zaliczył do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego pozwanego również wydatki na wypoczynek wakacyjny, których ponoszenie uzasadnione jest wiekiem chłopca. W przypadku małoletniego B., Sąd nie uwzględnił takich kosztów, gdyż ten syn powoda jest jeszcze zbyt mały, by dla jego prawidłowego rozwoju konieczne było zapewnianie mu wyjazdów wypoczynkowych.

Niemniej na pełne zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego M. M. (1) potrzebna jest każdego miesiąca kwota około 1.230 zł.

Obowiązek alimentacyjny obciąża obu rodziców w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 krio).

Biorąc pod uwagę wiek małoletniego pozwanego, I. M. nie jest pozbawiona możliwości wykonywania pracy zarobkowej i jedynie częściowo może się powołać na realizację swojego obowiązku alimentacyjnego poprzez osobiste staranie o wychowanie i utrzymanie dziecka. Winna ona również pieniężnie uczestniczyć w ponoszeniu kosztów jego utrzymania, co czyni uzyskując wynagrodzenie za pracę w wysokości 855,39 zł netto miesięcznie. Matka małoletniego zatrudniona

jest bowiem na 1/2 etatu w Zakładzie Handlowym (...). Nadto I. M. pobiera także zasiłek rodzinny i świadczenie wychowawcze 500+.

Mając na uwadze powyższe, w opinii Sądu, w niniejszej sprawie zaszły przesłanki uzasadniające obniżenie renty alimentacyjnej należnej od powoda na rzecz małoletniego pozwanego. Ustalając zaś wysokość tej renty na kwotę 730 zł miesięcznie, Sąd miał na uwadze, że z uwagi na zawarcie związku małżeńskiego, urodzenie kolejnego dziecka oraz konieczność najmu mieszkania, faktycznie wzrosły wydatki jakie powód musi każdego miesiąca przeznaczać na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb swoich oraz swojej rodziny tj. łącznie 4.270 zł. Jednakże faktem jest też, iż w minionym okresie zarobki M. R. wzrosły przynajmniej o kwotę 500 zł – 600 zł miesięcznie. Nadto należy pamiętać, że obowiązek lożenia na potrzeby rodziny obciąża nie tylko powoda, ale też jego małżonkę, która w miarę swoich możliwości powinna go wspierać. Przy czym łączne dochody obojwojga małżonków oscylują w granicach kwoty 5.000 zł. Wspomnieć też należy, że również oni, podobnie zresztą jak I. M., pobierają obecnie świadczenie wychowawcze 500+. Z drugiej zaś strony w okresie minionych dwóch lat nastąpiły również zmiany w sytuacji małoletniego pozwanego, które jednak doprowadziły do stosunkowo niewielkiego spadku kosztów jego utrzymania. Choć bowiem wydatki na pobyt chłopca w przedszkolu zmniejszyły się, to jednocześnie wzrósł jego udział w kosztach utrzymania mieszkania, a także koszty zaspokojenia innych jego potrzeb, co wynika nie tylko z naturalnego rozwoju M. ale też ze wzrostu cen popularnych usług i produktów. Nadal natomiast ograniczone są możliwości zarobkowe I. M., która z uwagi na wiek chłopca i ilość czasu jaki musi poświęcać na osobiste dbanie o niego, nie jest w stanie podjąć pracy na pełen etat. Ostatnim czynnikiem który zaważył na obecnym kształcie obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletniego pozwanego jest fakt, że choć co do zasady M. R. stara się prawidłowo realizować kontakty z synem i zawsze jeździ do niego w ustalone dni, to jednak małoletni bardzo rzadko wyraża chęć udania się z nim do jego miejsca zamieszkania. Przeważnie zaś M. R. spędza kilka godzin w miejscu zamieszkania chłopca, bawiąc się z nim, po czym odjeżdża. W efekcie powód w niewielkim tylko zakresie ponosił koszty utrzymania M., poza realizowanym przez siebie obowiązkiem lożenia alimentów. Pamiętać natomiast należy, że obowiązek osobistego dbania o wychowanie i opieki nad M. obciąża przede wszystkim I. M.. Co prawda zamieszkuje ona ze swoim ojcem, jednak z uwagi na fakt, że jest on osobą starszą i schorowaną, zaś dzieci w wieku małoletniego pozwanego są nadzwyczaj żywotne i absorbujące, jedynie w niewielkim zakresie może ona liczyć na jego pomoc. Okoliczności te przemawiają za tym, aby obciążyć powoda równowartością 60 % całkowitych kosztów utrzymania dziecka.

Zdaniem Sądu alimenty we wskazanej wyżej kwocie są natomiast w zasięgu możliwości finansowych powoda, a po ich uiszczeniu będzie on dysponował wystarczającą kwotą dochodu na pokrycie zgodnie z zasadą równej stopy życiowej, obciążających go kosztów utrzymania małoletniego B. R., przyczynienie się do zaspakajania potrzeb W. R., pokrycie kosztów swojego utrzymania, jak i uczestniczenia wraz z matką dziecka w ponoszeniu kosztów utrzymania małoletniego M. M. (1).

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak w pkt 1 sentencji wyroku, oddalając w pkt 2 powództwo w pozostałym zakresie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. i art. 102 k.p.c. i § 2 pkt 3 w zw. z § 4 ust. 1 pkt 9 i § 4 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015 poz. 1800 ze zm.). Strona pozwana korzystała z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych na mocy art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Zgodnie z art. 100 k.p.c. wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań koszty procesu mogą zostać stosunkowo rozdzielone między stronami lub ulegają wzajemnemu zniesieniu. Strona powodowa przegrała proces w 82,5 %, a strona pozwana w 17,5 % i w takim stosunku należało strony obciążyć kosztami. Na koszty poniesione przez powoda złożyła się należna opłata od pozwu w kwocie 240 zł, którą powód pokrył w całości oraz kwota 120 zł tytułem zastępstwa adwokackiego w procesie, natomiast strona pozwana poniosła wyłącznie wydatki związane z ustanowieniem pełnomocnika – w wysokości 900 zł. Zatem powód M. R. został zobowiązany do uiszczenia na rzecz strony pozwanej kwoty 740 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa, tj. stanowiącej 82,5 % całości poniesionych wydatków (w przybliżeniu). Uwzględniając zaś charakter roszczenia alimentacyjnego oraz fakt, iż koszty te zostałyby

de facto ściągnięte z zasadzonego roszczenia, na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążenia małoletniego pozwanego kosztami sądowymi.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w pkt 1, zasądającym podwyższone alimenty, nadano z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Katarzyna Szymczewska